

TIC PIC: GUIA DE L'ASSIGNATURA.

IDENTIFICACIÓ

Assignatura: Tècniques i Pràctiques d'Interpretació consecutiva Codi: 22501(PIC)		
Tipus: Troncal		
Grau de Traducció i Interpretació	ECTS: 4	hores/alumne: 115
Llicenciatura en Traducció i Interpretació	ECTS: 4	hores/alumne: 115
Curs: 3r Quadrimestre: 1r		
Àrea: Traducció		
Llengua en què s'imparteix: català i francès		Grup: 7

Professorat:			
Professor Teresa Perramon	Despatx K1011	Horari de tutories Dimarts 10:00 a 11:00 Dimarts 13:00 a 14:00	Correu Electrònic Teresa.Perramon@uab.cat

DESCRIPCIÓ

1. OBJECTIUS DE LA FORMACIÓ:

Agafant com a base el marc cognitiu del coneixement de llengües del Consell d'Europa C₁ (LO) i C₂ (LM), aquesta assignatura té com a objectiu donar a l'alumne/a el marc teòric i pràctic necessari per a entendre les estratègies, els enfocaments i els procediments propis de la interpretació consecutiva. Es pretén desenvolupar i reforçar els aspectes següents de les fases del procés: comprensió, anàlisi, transformació i reformulació

- L'escolta concentrada i analítica
- La comprensió oral en la LO.
- La visualització i la memòria
- La presa de notes
- La reformulació d'un discurs.

2. CONTINGUTS:

- 2.1. Escolta i memorització de discursos en LM.
- 2.2. Escolta i memorització de discursos en LO.
- 2.3. Memorització, estructuració i recuperació: las proposicions.
- 2.4. Memorització, estructuració i recuperació: relacions semàntiques entre proposicions. La cohesió d'un discurs.
- 2.5. Memorització/ presa de notes I.
- 2.6. Presa de notes II. Jerarquització, relació de las parts amb el tot.
- 2.7. Presa de notes III. Discursos complets
- 2.8. Exercicis de IC amb discursos de 2 minuts. Temes d'actualitat.
- 2.9. Exercicis de IC amb discursos de 4 minuts. Temes d'actualitat.

3. BIBLIOGRAFIA COMENTADA:

TIC/PIC Breu bibliografia comentada sobre la interpretació (teoria, pràctica, ensenyament, història).

Baigorri Jalón, J. (2000). *La interpretación de conferencias: El nacimiento de una profesión. De París a Nuremberg.* Granada: Comares.

Brillant i detallada crònica de l'evolució de la professió d'interpretació de conferències des dels seus orígens.

Gillies, Andrew (2005). *Note-Taking for Consecutive Interpreting - A Short Course.* St. Jerome Publishing/Manchester.

Excel·lent introducció en anglès a la presa de notes en consecutiva. Basada en Rozan, però amb nombrosos suggeriments pràctics i material molt actual.

Jones, Roderick. *Conference interpreting explained.* Translation Theories Explained. Manchester: St. Jerome Publishing 1998 (ISBN 1-900650-09-6).

Interessant opuscle que, amb més intuïció que rigor, esbossa certa 'teoria' i pràctica de la interpretació de conferència. Criticat per no fer honor al títol. La imatge de la portada (un grup de periquitos), va provocar cert renou.

Pöchhacker, Franz (2004). *Introducing Interpreting Studies.* London/New York: Routledge., xii + 252 pp.

Excel·lent introducció a l'estudi acadèmic actual de la interpretació. Presenta una panoràmica de tots els àmbits on s'exerceix la interpretació. Els seus cinc capítols (Concepts, Evolution, Approaches, Paradigms, Models), proporcionen un 'full de ruta' de les bases i la investigació de la interpretació amb personalitat pròpia i no com 'sucursal' de la traducció. Per a estudis avançats.

Pöchhacker, F., & Shlesinger, M. (2002). *The Interpreting Studies Reader.* London/New York: Routledge.

Recopilació històrica comentada d'articles pioners i fonamentals sobre la interpretació. Per a estudis d'investigació avançats.

Rozan, J.-F. (1956), *La prise de notes en interprétation consécutive*, Université de Geneve/Georgetown.

Obra bàsica i clàssica de la presa de notes en interpretació consecutiva. Fonamental per a las bases pràctiques de la consecutiva.

Seleskovitch, D. & Lederer, M. (1989) *Pédagogie Raisonnée de l'Interprétation.* Paris: Didier Erudition/OPOCE.

Una altra obra clàssica de les fundadores de la "Théorie du Sens" o "Escola de París", escrita per a les Comunitats Europees de llavors. Panoràmica de la teoria, pràctica i pedagogia de la interpretació consecutiva simultània. Enfocament teòric actualment contestat pels estudiosos empírics i cognitivistes.

4. PROGRAMACIÓ D'ACTIVITATS:

Les hores d'activitat docent presencial es reparteixen entre instrucció formal i les pràctiques supervisades corresponents, la prova final i tutories (vegeu la taula 1). Les pràctiques seran individuals o en grup segons dicti el professor. Aquestes activitats són les següents :

- i. . Exercicis d'escolta analítica, concentrada i selectiva
- ii. . Exercicis de memorització, memòria a curt termini, (memòria de treball)
- iii. .Relacions semàntiques interproposicionals; distinció de l'estructura superficial (formal) i profunda (semàntica).
- iv. .Presca de notes: símbols convencionals i personals
- v. .Aspectes pràctics de la presa de notes: distribució de les notes al full, connectors, separació d' idees, codificació de les xifres, sigles, abreviació.
- vi. .Reproducció del discurs en la LM

Taula 1: Desglossament de les hores d'activitat docent

<i>Modalitat</i>	<i>Activitats</i>	<i>Hores</i>
Presencials	• Instrucció formal (10) • Pràctiques supervisades a classe (40) • Prova final (3) • Tutories (3)	56
Dirigides no presencials	Pràctiques assignades i avaluades: • Preparació per a presentar un discurs a classe (presentació oral LM y LO) • Discurs • Elaboració de glossaris comparant discursos i textos paral·lels en LM i LO (Vegeu l'apartat 6 "Avaluació")	36
Treball autònom	Activitats com a: • Lectura de premsa, diaris nacionals i estrangers; utilització dels suports multimèdia: DVD, versió original, TV per satèl·lit, etc. • Pràctiques a casa. • Assistència a actes culturals, conferències amb interpretació	23
	Total	115

5. COMPETÈNCIES QUE CAL DESENVOLUPAR

Competència	Indicador específic de la competència
Competència auditiva: Inclou les competències d'escolta concentrada que necessiten els estudiants per a poder entendre i memoritzar un discurs i l'adquisició de les destreses auditives necessàries per a la interpretació.	-Capacitat d'entendre un discurs -Capacitat d'entendre l'estructura subjacent d'un discurs -Capacitat de diferenciar la informació pertinent de la no pertinent - - -
Competència comunicativa oral: Inclou les competències lingüístiques, socio-culturals i professionals que els estudiants necessiten per a les classes de TIC PIC de tercer; l'adquisició des les destreses orals necessàries per a la interpretació.	- Producció oral en LM per a un públic determinat. - Capacitat de pronunciar discursos fent servir la reformulació . - Tècniques d'oratòria. - La veu com a element de comunicació: projecció, modulació i control
Competència pragmàtica: Inclou el reconeixement del registre de la LO i la seva equivalència a la LM.	Comprensió de discursos en LO - Comprensió i elaboració de discursos en LM. - -
Competència socio-cultural: Inclou els coneixements relatius a les condicions sociolingüístiques de l'ús de la llengua (convencions socials, normes de cortesia, públic etc.) i la cultura pròpia de la llengua estudiada.	- Capacitat de reconèixer la intenció d'un discurs en LO . - Reconeixement d'elements paralingüístics.
Competència de capacitat d'aprenentatge autònom i continu Els alumnes hauran de poder elaborar el seu propi sistema de notes.	Elaboració d'una eina gràfica personalitzada que ha de servir de suport a la memòria per a reproduir fragments de discursos relativament llargs.

6. AVALUACIÓ

1ª Convocatòria		
Procediment d'avaluació	Competències a avaluar i criteris d'avaluació	Pes (%)
<i>Prova final</i>	Atesa la breu durada del curs de PIC, l'examen final representarà el 100% de la nota final; tanmateix aquesta qualificació es podrà modificar en funció de l'assistència i del treball de l'alumne/a a classe (avaluació contínua). L'examen final consistirà en un exercici d'interpretació consecutiva d'una intervenció oral (B - A) d'uns quatre o cinc minuts de durada, amb presa de notes. La nota de l'examen es basarà en la integritat i exactitud de la versió de l'alumne/a (és a dir, absència de pèrdua excessiva de proposicions i presència d'inferències allunyades del discurs original - "collita pròpia"), la forma (cabal lingüístic) i la presentació (capacitat de comunicació).	100%
<i>Avaluació contínua</i>	El professor podrà eximir a determinats alumnes de l'obligació de presentar-se a l'examen final sempre i quan es consideri que l'alumne/a ha progressat satisfactòriament durant el curs, ha assistit i participat amb regularitat a classe i ha treballat a consciència i de manera continuada els dos instruments descrits a l'apartat de metodologia.	

2ª convocatòria
L'examen consistirà en un exercici d'interpretació consecutiva d'una intervenció oral (B - A) d'uns quatre o cinc minuts de durada, amb presa de notes. La nota de l'examen es basarà en la integritat i exactitud de la versió de l'alumne/a (és a dir, absència de pèrdua excessiva de proposicions i presència d'inferències allunyades del discurs original - "collita pròpia"), la forma (cabal lingüístic) i la presentació (capacitat de comunicació).

La necessitat de gestionar l'estrès

El fet de saber que s'ha de fer una interpretació consecutiva en públic fa que l'intèrpret experimenti una major o menor tensió psicològica o "estrès" que dependrà de l'experiència de l'intèrpret, del renom de l'orador, de la importància del que dirà l'orador i de la solemnitat de l'acte. Una manera d'aprendre a suportar l'estrès i fer-hi front és estar sotmès a aquesta pressió. Per tal de preparar-se correctament per a l'examen cal que l'alumne/a estigui sotmès regularment a l'estrès que genera parlar i interpretar en públic.

Sobre l'assistència

Com passa amb moltes activitats humanes, l'aprenentatge de la interpretació no és una qüestió d'acumular coneixements sinó de desenvolupar certes habilitats o aptituds cognitives que l'estudiant ha de tenir. La pràctica de la interpretació consecutiva ha de ser una pràctica que es faci amb regularitat, cosa que implica que l'assistència a classe és fonamental. Un alumne/a difícilment pot sentir-se preparat per a superar amb èxit un examen si no ha assistit com a mínim a un 80% de les classes. Aquesta assistència s'ha de complementar amb una pràctica personal rigorosa i regular que permetrà establir unes bases sòlides de coneixement.